

“El 2008, les monges ja empenyien per poder veure dones votant en el SÀnode”

Description

Encara hi ha qui s'apropa a la filòloga **Laia de Ahumada** (Barcelona, 1957) i la sorprèn dient-li que s'està llegint *Monges* (Fragmenta, 2008), el seu primer llibre d'entrevistes després en vindrien cinc més, com ara *Hem hagut de marxar* (Akiara Books, 2024), que, com el llibre publicat fa setze anys, també veurà la seva segona edició. “El primer ha tornat a sortir d'impremta perquè encara hi ha lectors que el desitgen, o el necessiten, llegir; la història de les monges, en general, continua atrapant”, assegura l'autora. *Monges* serà presentat, de nou, el pròxim 2 d'octubre, a les 19:00 hores, a la parròquia de Santa Anna de Barcelona.

Fent una mica de memòria, recorda com va viure el procés de selecció de les vint monges entrevistades, cinc de les quals ja van morir?

En efecte, cinc ja no estan amb nosaltres. Són Teresa Losada (1943-2013), Pepa Vignau (1933-2017), Eulàlia Bofill (1933-2022), Rosa Prat (1927-2022) i Carme Sardà (1931-2023). A mesura que vaig començar a conversar amb elles, des de la primera mateix, anava obtenint recomanacions per part seva i, així, vaig anar completant el llistat de vint entrevistades. És una xifra que, en la resta de llibres d'entrevistes que he publicat posteriorment, no he tornat a assolir i, per tant, ara reconec que va ser força profitosa.

El 2008, algunes de les seves entrevistades no tenien la mateixa visibilitat pública que han acabat tenint uns anys després, com podrien ser la dominica Lucà Caram i la benedictina Teresa Forcades, oi?

I, per posar un tercer exemple, la Viqui Molins, religiosa vinculada a la Companyia de Santa Teresa de Jesús (una santa amb qui m'uneix un lligam familiar), sobretot després de tota la feina que ha fet i continua fent a l'Hospital de Campanya de Santa Anna. Amb el temps, a elles i a moltes més se les ha anat reconeixent socialment per la seva veu i la seva tasca, un reconeixement que aleshores jo no dubtava que arribaria.

De fet, amb el seu llibre s'intentava trencar una imatge errònia que sobrevolava les monges; algunes d'elles, amb l'hàbit, i, unes altres, passant desapercebudes mentre vestien amb roba de carrer, com ho explicava Roser Bofill a ['El Ciervo'](#) el mateix 2008.

Aquest va ser l'èxit del llibre, és a dir, el de fer entendre que eren dones que vivien amb plenitud i que no se les havia de considerar com a protagonistes secundàries dins el món de la religió. Elles representen avui dia la millor imatge de la figura de la monja, aquella que durant el segle XVI sabia escriure i entrava en un convent per desenvolupar la seva saviesa, com va passar amb la dominica Juliana Morell (1594-1653). Com ella, les monges que jo vaig entrevistar tenien un desig de continuar, al marge de quin fos el lloc on havien decidit estar, desenvolupant el seu carisma per créixer, però també per ajudar els altres.

Monges es va presentar per primera vegada a la Casa de la Dona de Barcelona, el 7 d'abril de 2008. | Cedida

Per alguna de les protagonistes del seu llibre, devia ser la primera entrevista que els feien, oi?

SÃ. AixÃ² passava amb la majoria d'elles. Fins i tot, n'hi va haver alguna que es va sincerar mÃ©s del que podia imaginar, admetent que mai havia arribat a determinades profunditats de les seves reflexions. TambÃ© recordo que, des que les vaig entrevistar fins que van veure l'obra a les llibreries, el procÃ©s va ser viscut amb molta intensitat per part de totes elles, cosa que sempre he valorat positivament; era, en qualsevol cas, una plataforma per donar a conÃ©ixer les seves vides pÃºblicament, com tornarÃ a passar amb la reediciÃ³. De fet, ja he contactat amb algunes d'elles perquÃ© vinguin a la presentaciÃ³.

Quan preparava el llibre, entre les seves entrevistades ja es preveien aquests signes de canvi, en clau femenina, que hi ha hagut dins l'EsglÃ©sia i als quals es referia, el passat cap de setmana, l'abadessa del Monestir de Sant Benet, Maria del Mar Albajar, a ['El divan'](#) de Catalunya RÃdio?

Com ella va dir, s'ha de poder renovar l'EsglÃ©sia des de la mirada femenina i, si es fa com Albajar anunciava, tornant als orÃgens de tot i traient els vestits que hem anat posant a l'EsglÃ©sia, ho farem mÃ©s bÃ©. Tornant al nadÃ³ tal com era, al missatge cristiÃ original que ha estat base del pensament a Occident. Hi ha d'haver un equilibri entre les qualitats femenines i les masculines, aixÃ² sÃ, en aquest objectiu eclesial.

I creu que totes elles s'imaginaven que hi hauria un SÃnode sobre la sinodalitat uns anys desprÃ©s amb dones (54) que hi tinguessin dret de poder votar?

Penso que sÃ. S'ho imaginaven. Per aixÃ² estaven on estaven; empenyent i fent que aixÃ² fos una realitat. Els canvis costen, perÃ² l'evidÃncia que elles veien Ã©s la que s'ha acabat imposant en les realitats actuals.

Category

1. Entrevista

Tags

1. fragmenta
2. Laia de Ahumada
3. monges

Date Created

4 de setembre de 2024

Author

jordi-pacheco